

Nanovisie

NANOSOC (SBO-IWT project)

" Ik ga ervan uit dat wat technologisch mogelijk is, hoogstwaarschijnlijk ook zal gerealiseerd worden als we het overlaten aan de dynamiek die inherent is aan het wetenschappelijk proces: de grenzen van onze kennis en kunde verleggen. De geschiedenis kent weinig voorbeelden van innovaties die men niet ondernam omdat ze op voorhand moreel verwerpelijk werden geacht. Ook al omdat de morele implicaties van een "jong" technologisch traject niet altijd in te schatten zijn. De grote maatschappelijke uitdaging zit dus niet zozeer in wat technologisch kan,

maar wel in het bepalen wat we technologisch willen bereiken. De wetenschap rond nanotechnologie is een voorbeeld "par excellence" hiervan. Enerzijds biedt nanotechnologie ongekennde toepassingsmogelijkheden, de ene al beloftevoller dan de andere. Maar anderzijds betreden we met nanotech terreinen waarvan we de implicaties nu helemaal niet kunnen schatten. De combinatie van Nano-ICT-Bio bijvoorbeeld opent ongekennde perspectieven voor een betere, meer humane en efficiëntere gezondheidszorg. Als de huisarts of het dichtstbijzijnde hospitaal door iedereen met een ingeplante chip bij gelijk welke fysieke deficiëntie "opgebiept" worden, dan denk ik niet dat iemand daar tegen kan zijn. Maar die chip laat ook toe op de seconde te weten waar wij de hele dag uithangen. De ingeplante chip opent dus meteen de deur naar Orwelliaanse deviaties.

Die balans tussen voordeel en potentieel "verkeerd" gebruik in evenwicht houden "kan", maar is niet de opdracht van de wetenschap per se. Wetenschap maakt immers die afweging niet. Het lijkt me daarom precies de inzet en opdracht van het maatschappelijke debat te zijn. Een debat dat alleen maar intenser zal worden, precies door de voorschrijdende wetenschappelijke kennis. "

Jean-Claude Burgelman, senior advisor Directoraat Generaal Onderzoek, Joint Research Centre, Europese Commissie